

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/53/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317201245
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1317201245.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci žalobcu: H. H., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXXX/X, E., zastúpeného: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, IČO : 36 865 281 proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 346,- € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 17Csp/9/2017-71 zo dňa 7. júna 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z m e ň u j e tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 346,- € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 2.3.2017 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku odvolací súd žalobu z a m i e t a.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o zaplatenie 346,- € s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia. Priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

1.1. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 53 ods. 1, 5 a 10, a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 9 ods. 1 a 2, § 2 písm. g/ a i/ a § 11 ods. 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Vykonaným dokazovaním mal prvoinštančný súd za preukázané, že žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 350,- €, ktorý mal splatiť v dvanástich mesačných splátkach vrátane úrokov vo výške 58,- €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) predstavovala 696,- €, RPMN bolo vo výške 30 %, pri priemernej RPMN 15,89 % a ročná úroková sadzba úveru bola 68,86 %.

1.2. Na základe vykonaného dokazovania prvoinštančný súd dospel k záveru, že tento úver nemožno v súlade s § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Úroková sadzba v posudzovanej zmluve vo výške 68,86 % by bola neprimeraná v takom prípade, keby dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom prevyšovala. Za podstatné prevýšenie by bolo možné považovať odklon od priemernej sadzby o 25 až 27 %. Podľa žalobcu výška úrokovej sadzby uvedená v predmetnej zmluve nezodpovedá (v neprospech spotrebiteľa) výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia predmetnej

zmluvy. Súd pri vyhodnotení tejto otázky zdôraznil, že nemožno vychádzať z priemerných úrokových mier len bankových úverov, ale tak, ako to uviedol žalovaný, na finančnom trhu (t. j. bankových aj nebankových subjektov). Výška odplaty (úrokov) bola v čase uzavretia zmluvy upravená v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Odplata, ktorá je regulovaná v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa (okrem úroku aj prípadné ďalšie poplatky, ktoré v súvislosti s úverom má spotrebiteľ zaplatiť, s výnimkou tých, ktoré nie sú povinné a teda predpokladom pre získanie úveru). Obvyklou odplatom vzhľadom na spôsob jej určovania v korelácii s tým, že ide odplatu na finančnom trhu (nie na bankovom trhu) je hodnota priemernej odplaty určenej Ministerstvom financií SR. Tá bola pre zmluvu vo výške 47,29 %. Dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala.

1.3. K námietke žalobcu, že žalovaný v zmluve neuviedol adresu veriteľa na podávanie sťažností a reklamácií, súd prvej inštancie uviedol, že je nedôvodná, nakoľko tento údaj je uvedený v záhlaví zmluvy, ako aj dohody o plnení v splátkach. Takéto posúdenie zodpovedá aj európskej judikatúre - rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, kde je uvedené, že článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči.

1.4. Súd prvej inštancie sa pokúsil tiež vysporiadať s argumentáciou žalobcu, podľa ktorého hodnota RPMN uvedená v zmluve bola uvedená nesprávne. Prvoinštančný súd žalobcovi vytkol, že nekonkretizoval jej nesprávny výpočet, preto súd vyhodnotil túto námietku ako nedôvodnú. Žalobca ďalej namietal skutočnosť, že v zmluve nie je uvedený spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch rozdelenie výšky splátky na istinu, úroky a poplatky je podstatnou náležitosťou spotrebiteľskej zmluvy. Táto námietka žalobcu bola podľa súdu prvej inštancie nedôvodná s poukazom na aktuálnu európsku judikatúru (rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 9. novembra 2016), ako aj vnútroštátnu judikatúru, ktorá bola prijatá na základe citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ a ktorú vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 3Cdo 146/2017 to dňa 22. februára 2018, podľa ktorého predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba konkrétnej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. V zmluve a dohode o plnení v splátkach bolo uvedené, že žalobca zaplatí úver v dvanástich splátkach po 58,- €, od 20.1.2015, kedy sa zaviazal zaplatiť 1. splátku, preto je bez ďalšieho zrejmé, že posledná splátka bude v decembri 2015.

1.5. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a priznal úspešnému žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie. Vytkol súdu prvej inštancie, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Prvoinštančný súd podľa žalobcu nesprávne právne posúdil, respektíve sa riadne nevysporiadal s otázkou neprimeranosti výšky ročnej úrokovej sadzby úveru stanovenej v zmluve a jej rozporu s dobrými mravmi a pozabudol na absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ktorý sa prieči dobrým mravom. V danom prípade uprednostnil poskytnutie ochrany žalovanému, ktorý dlhodobo konal v rozpore s dobrými mravmi na finančnom trhu vo vzťahu k spotrebiteľom bez toho, aby sa riadnym spôsobom vysporiadal s takýmto vedomým konaním žalovaného vo vzťahu k poskytovaniu spotrebiteľských úverov za úžerníckych podmienok a v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti žalobca zároveň

poukázal na § 265 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu. Vo vzťahu k spôsobu stanovenia, či je dohodnutá úroková sadzba pri spotrebiteľských úveroch neprimerane vysoká, priečiaca sa dobrým mravom, možno odkázať na rozsiahlu a ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorej je dohoda o výške úrokov v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ dohodnutý úrok podstatne presahuje priemernú úrokovú sadzbu obdobných úverov poskytovaných bankami v rovnakom čase. Vzhľadom na uvedené, je celkom zrejmé, že pokiaľ bola priemerná úroková sadzba úverov obchodných bánk v zmysle údajov z Národnej banky Slovenska v rozhodnom období 6,87 % a v zmluve bola stanovená 68,86 % (t. j. 10 násobok), pôjde nepochybne o neprimerane vysoký úrok (podstatné prevýšenie), a teda o absolútne neplatný právny úkon pre rozpor s dobrými mravmi. Súd túto otázku nesprávne právne posúdil a neprihliadol vôbec na ustálenú judikatúru vo veci, čím zároveň žalobcovi nepriznal ochranu pred konaním žalovaného v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka. Prvoinštančný súd sa podľa názoru žalobcu v tomto smere nesprávne stotožnil s tvrdením žalovaného o tom, že „ide o odplatu na finančnom trhu (t. j. bankových aj nebankových subjektov)“, ktorým sa žalovaný snažil navodiť údajnú nemožnosť porovnania úrokovej sadzby uplatňovanej nebankovým subjektom a bankou. Toto tvrdenie je účelové, bez opory v právnom poriadku a ustálenej judikatúre, nakoľko banky rovnako, ako aj nebankové subjekty (t. j. aj žalovaný), sú súčasťou finančného trhu, a teda majú vplyv na výšku ročných priemerných úrokových sadzieb, v tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 541/2014.

2.1. Vo vzťahu k absencii RPMN v zmluve žalobca vo svojom odvolaní uviedol, že RPMN nie je v zmluve správne uvedená, nakoľko sa v zmluve uvádza úroková sadzba vo výške 68,86 % a RPMN vo výške 30 %, čo s ohľadom na § 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch nie je matematicky možné už len z dôvodu, že do údajov o RPMN sa zarátava aj úrok. V tejto súvislosti poukázal žalobca na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co 672/2014, kde sa uvádza: „V hodnote RPMN za úver sú zahrnuté všetky náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Jednou z položiek týchto nákladov je úrok za poskytnutý úver, ktorého percentuálnym vyjadrením je úroková sadzba. Okrem úroku môžu medzi náklady úveru patriť rôzne poplatky (napríklad za poskytnutie úveru, za správu účtu), poistenie úveru a podobne. Je zrejmé, že pokiaľ sa v zmluve uvádza hodnota úrokovej sadzby úveru, hodnota RPMN za úver nemôže byť od nej nižšia“ Podľa žalobcu matematickým výpočtom nie je možné za žiadnych okolností dospieť k záveru, že výška RPMN je nižšia ako ročná sadzba úroku za spotrebiteľský úver. Takýto záver popiera elementárnu logiku, keďže to, čo obsahuje určitý prvok, nemôže byť v skutočnosti menšie, ako tento prvok sám osebe. S touto žalobcovou námietkou sa prvoinštančný súd v rámci odôvodnenia vlastného rozhodnutia vysporiadal spôsobom, s ktorým žalobca nemohol v žiadnom prípade súhlasiť. Žalovaný sa tak použitím nesprávneho výpočtu RPMN (čo spôsobilo bezúročnosť spotrebiteľského úveru) obohatil na úkor žalobcu, a keďže prvoinštančný súd v tomto nedobromyseľnom konaní žalovaného nenašiel žiadne pochybenie, tak možno dospieť k záveru, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia aj v tomto smere.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p., teda v celom rozsahu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 C.s.p..

5. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie bolo zistené, že žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzavreli dňa 11.12.2014 zmluvu označenú ako zmluva o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 350,- € a žalobca sa zaviazal túto sumu vrátiť navýšenú o odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok vo výške 346,- €, spolu mal teda žalobca zaplatiť sumu 696,- €. Ďalej bola odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov špecifikovaná vo výške 105,- €, čo malo predstavovať RPMN vo výške 30 %. Úroková sadzba bola podľa zmluvy vo výške 68,86 % ročne a úroky boli i vycísené na sumu 241,- €. Žalobca mal zaplatiť celkovú čiastku 696,- € do 11.12.2015.

6. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že vyššie opísaná úverová zmluva má spotrebiteľskú povahu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom žalobca má postavenie spotrebiteľa (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka) a žalovaný má postavenie dodávateľa (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Táto skutočnosť v konaní ani nebola sporná. Ide súčasne o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom jej predmetom je poskytnutie spotrebiteľského úveru v zmysle § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Bolo preto povinnosťou súdu prvej inštancie zaoberať sa dodržaním náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

7. Súd prvej inštancie síce zmluvu z hľadiska jej súladnosti s ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch skúmal, avšak s jeho závermi sa odvolací súd absolútne nemôže stotožniť. Je úplne zjavné, že posudzovaná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje riadne - v správnej výške - uvedený údaj o RPMN úveru. Konkrétne v zmluve je uvedená RPMN vo výške 30 %, hoci úroková sadzba predstavuje 68,86 % ročne, pričom úver bol poskytnutý s dobou splatnosti jeden rok a okrem úroku bol dlžník povinný zaplatiť aj poplatok vo výške 105,- €. Podľa výpočtu odvolacieho súdu je v takomto prípade RPMN 91,87 %, a nie 30 %, ako je uvedené v zmluve. Je potrebné uviesť, že aj bez vykonania výpočtu je nesprávnosť RPMN pri vyššie uvedených nákladoch spotrebiteľa s úverom úplne zrejmá, postačuje zohľadniť už len výšku úrokovej sadzby. Je preto pre odvolací súd nie celkom pochopiteľné, ako mohol súd prvej inštancie dospieť k záveru, že RPMN vo výške 30 % je korektná. Tento svoj právny názor ani uspokojivo v napadnutom rozsudku neodôvodnil.

8. Nesprávne uvedenie RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere má rovnaké účinky, ako úplná absencia tohto údaju. Keďže teda v zmluve nie je dodržaná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov.

9. Plnenie prevyšujúce výšku istiny úveru, ktoré žalobca ako dlžník poskytol žalovanému ako veriteľovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, je bezdôvodným obohatením na strane žalovaného v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi vydať. Výška bezdôvodného obohatenia v konaní sporná nebola. Žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 350,- €, pričom žalobca mu zaplatil celkovo sumu 696,- €. Bezdôvodné obohatenie žalovaného teda predstavuje rozdiel medzi týmito čiastkami, t.j. 346,- €.

10. Nakoľko odvolací súd dospel k záveru, že posudzovaný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, nemalo potom už význam zaoberať sa ďalšími náležitosťami danej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ani primeranosťou úrokovej sadzby.

11. Okrem samotného bezdôvodného obohatenia sa žalobca domáhal i úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 346,- € od 12.12.2016 do zaplatenia. Pri stanovení začiatku omeškania žalobca vychádzal zrejme z predžalobnej výzvy zo dňa 28.11.2016, v ktorej žiadal žalovaného, aby mu bezdôvodné obohatenie vydal do 14 dní od jej doručenia. Doručenie predžalobnej výzvy však v konaní preukázané nebolo. Úrok z omeškania preto mohol odvolací súd žalobcovi priznať až odo dňa 2.3.2017, kedy sa žalovaný dostal preukázateľne do omeškania, nakoľko tento deň nasleduje po dni 1.3.2017, kedy bol žalovanému doručený platobný rozkaz spolu so žalobou a jej prílohami. Úroky z omeškania odvolací súd žalobcovi priznal podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vo výške 5 % ročne v súlade s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (ktorá bola 0 %). V prevyšujúcej časti, teda pokiaľ išlo o úrok z omeškania za obdobie od 12.12.2016 do 1.3.2017 bolo potrebné žalobu zamietnuť.

12. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 C.s.p. tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia..

13. O náhrade trov celého konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a 2 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V konaní bol plne úspešný žalobca, nakoľko mu odvolací súd priznal celú žalovanú istinu a jeho žalobu zamietol len v nepatrnej časti príslušenstva. Vznikol mu preto nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keď o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).